

mest hensigtsvarende Maade. Men det ærede Mindretal gaar jo meget betydelig videre, og jeg tror, at der skal komme den Tid, hvor Mindretallet maafte vil finde, at det i dette Tilfælde ikke har valgt sine Ord med tilstrækkelig stor Omfagt. Men, som sagt, naar det ærede Mindretal indbyder det andet Ting til en Forhandling om Fæstningsspørgsmaalets Løsning, og det da møder med et saa utilfredsstillende Forhandlingsgrundlag som dette, er det mindste, man kan forlange af det, at det i alt Fald her ved den mundtlige Begrundelse af sit Standpunkt udvikler de Grundsætninger, de Udgangspunkter, ud fra hvilke de ærede Herrer ville føre Forhandlingen med det andet Ting om en yderligere Udvikling af Fæstningsspørgsmaalet eller en Indskrænkning deraf, hvis de mene, at en saadan kan opnaas. En saadan Indskrænkning synes Mindretallet jo nemlig ogsaa at have for Dje. samtidig med en endelig Ordning. De sige jo, at de ville søge Forhandlingen med det andet Ting om at lade Fæstningen, som Mindretallet finder uheldig, falde bort eller i ugunstigste Tilfælde blive indskrænket i den højst mulige Grad. Men det staar mig noget uklart, hvad denne Indskrænkning egentlig skal gaa ud paa. Hvad er det, Mindretallet vil forlange af det andet Ting, hvilke bestaaende Fæstningsværker er det, de ville have sløffet, og hvad er det, de mulig vil have i Stedet? Dette haaber jeg at saa fuldestgørende Bessed om, naar Mindretallets ærede Ordsfører tager Ordet.

Den næste Række af Differenspunkter — og dem vil jeg i Modsætning til det nu nævnte, hvilket jeg betegner som et rent demonstrativt, betegne som de mere reelle — er nogle Forhøjelser af Bevillingerne til Middelgrundsfortet. Det ærede Mindretal siger i den almindelige Del af sin Betænkning, at en hel Række af de Bevillinger, som i Fjor bleve givne til Befæstningen, ere blevne betydelig forhøjede. Dette gælder, siger man, ikke alene om Bevillingerne til Sø- og Landbefæstningen, men ogsaa om Bevillingerne til Flaaden og til Myntaffæjer. Jeg skal her kun holde mig til det første Punkt, som i Djeblikket ligger for: de betydelig forhøjede Bevillinger til Sø- og Landbefæstningen. Det er et Udtryk, som Mindretallet efter min Mening ikke har haft Ret til at bruge, thi det er et højst ukorrekt Udtryk. Her er der aldeles ikke Tale om betydelige Forhøjelser af Bevillinger hverken til Sø- eller Landbefæstninger. Naar det ærede Mindretal vil gennemgaa den ikke meget udførlige Betænkning til § 22, ville de finde, at det eneste Differenspunkt mellem

os og det med Hensyn til Udgiften til Sø- og Landbefæstningen, dens Bedligholdelse o. s. v. gælder Middelgrundsfortet. Med Hensyn til de forøgede Udgifter til Landbefæstningen, da er der nemlig ingen som helst Differens mellem os og Mindretallet, og det kommer af, at der slet ikke er saadanne forøgede Udgifter, undtagen paa et enkelt Punkt, og der har Flertal og Mindretal været enige om at foreslaa at stryge den af Regeringen forlangte Forøgelse. Men ganske vist er der nogle mindre Differenspunkter med Hensyn til Udgiften til Middelgrundsfortet. Med de tilhneladende Forhøjelser, Flertallet her er gaaet ind paa, forholder det sig saaledes, at da man i Fjor i Fællesudvalget enedes om disse Bevillinger, var Middelgrundsfortet noget anderledes stillet end Landbefæstningsanlægene, idet Fortet den Gang endnu var under Bygning, saa at der f. Eks., hvad Bedligholdelsen angaar, ikke blev beregnet noget Beløb dertil i de almindelige Bedligholdelsesudgifter til Sø- og Landbefæstning. Jeg antager, at det kom deraf, at man ved denne Nybygning som ved forskellige andre er gaaet ud fra, at Bedligholdelsesudgiften i det første Aar skal afholdes af Nybygningskontoen. Sikkest er det i alt Fald, at der ikke blev beregnet noget Beløb dertil, og derfor er den hele Forhøjelse paa denne Bedligholdeskonton, som Flertallet gaar ind paa, de 15,000 Kr., som skulde gaa til Bedligholdelse af Middelgrundsfortet. Derimod de 10,000 Kr., som Regeringen har forlangt til yderligere Bedligholdelse af Landbefæstningen, har Flertallet foreslaaet strøget og er dert enig med Mindretallet. Saa vidt altsaa om Bedligholdelsen. Med Hensyn til Middelgrundsfortets Drift, saa er der vel ogsaa ved de Afgørelser, der den Gang bleve truffne, taget Hensyn til, at de Udgifter, der bevilgedes, ikke skulde gælde for et helt Finansaar, thi Middelgrundsfortets Drift kan jo først siges at være begyndt langt ind i det Finansaar, for hvilket Finansloven blev givet. Desuden er det klart, at ved et saa betydeligt Anlæg som dette har man ikke paa Forhaand fuldt kunnet oversø, hvor store Driftsudgifterne vilde blive, og det er derfor paa ingen Maade saa uforklærligt, at det i Aar har været nødvendigt at forøge Bevillingerne hertil noget. Hvis altsaa det ærede Mindretal, som jeg synes det trækker noget op til i dets Bemærkninger i Betænkningen, vil sige: Sa her kan man se, hvorledes disse Bevillinger til Fæstningen stige Aar for Aar, saa har Mindretallet paa ingen Maade Ret heri. Jeg beder altsaa erindret disse to Ting: Det drejer sig kun